

Homilija nadškofa metropolita msgr. Alojzija Cvikla DJ v mariborski stolnici na velikonočni praznik 2017

Spoštovani!

Na veliki petek je vse onemelo, Bog je umrl na križu, nasprotniki so slavili zmago, učenci so se razbežali. Nastala je tišina, velika žalost. Božja beseda velikonočnega jutra pa je polna radosti ob dejstvu, da je grob prazen, da je kamen, ki je zapiral grob, zdaj odvaljen, rimska straža in oblast in judovski veliki duhovniki so brez besed.

Na velikonočno jutro so Jezusa, živega, vstalega od mrtvih, najprej srečale žene, nato še učenci. Velikonočno jutro je tako prešlo najbolj srečen dan. Sveto pismo ga imenuje: »Prvi dan v tednu.« Ob tem največjem dogodku je prišel iz nebes Gospodov angel in nastal je silen potres. Božji angel je sedel na odvaljeni kamen kot znamenje, da je Božja moč premagala smrt.

Ta angel nagovori žene, ki so prišle h grobu: »Ne bojte se. Vem, da iščete Jezusa, križanega. Ni ga tukaj, vstal je, kakor vam je rekel. Pojdite in povejte apostolom, da je vstal in živi!«

V tem se skriva vsa simbolika odrešenja. V raju je bila prva žena Eva, mati človeštva, zvodnica za človeški rod. Ob Kristusovem vstajenju pa žene postanejo prve prinašalke vesele novice odrešenja. Slavje velike noči ni samo v praznovanju Jezusovega zmagoslavja, ampak nas to zmagoslavje vodi, da začnemo gledati tudi na svoje življenje v luči Jezusovega vstajenja. Jezusovo zmagoslavje pomeni naše vstajanje »iz greha in smrti«. Če smo prej gradili na sebi, sedaj želimo svoje življenje »nasloniti na Gospoda«. To pa je čisti in zastonjski dar za vsakega izmed nas, ko lahko iz naše človeške ujetosti zaživimo novo življenje.

Eni pravijo, da je praznovanje velike noči ostanek poganske vere v obnovo življenjskega ciklusa. Spet za druge je velika noč del lepe tradicije. Vendar naše življenje zaznamujejo tudi težki trenutki, trenutki zla, trpljenja, smrti, razočaranosti, osamljenosti. Lahko bi rekli, da vsi kdaj doživljamo svoj veliki petek.

Pravi pomen velikonočnega jutra lahko doživimo, ko se odvali iz našega življenja kamen naše nevere in nam je podarjena svetloba ter zmaga življenja. To pa v naslednjem koraku postaja za nas vir novih moči, da se lahko tudi mi soočamo z vsemi preizkušnjami, ki jih srečamo na življenjski poti.

Kaj je bilo tisto, kar je potrte ljudi velikega petka popolnoma spremenilo? To je bilo osebno srečanje z vstalim Gospodom: »Ta Jezus, ki ste ga vi križali, živi! Bog ga ge obudil! Temu smo mi priče!« (Apd 2,32).

Silnega veselja in radosti velike noči učenci niso mogli zadržati sami zase. Šli so na ceste in govorili na glas: »Ne moremo molčati o tem, kar smo videli in slišali!« (Apd 4,20). Na koncu so mnogi od teh kot pričevalci šli celo v smrt, ter so s svojim darovanim življenjem izpričali svojo vero, da je Jezus resnično vstal od mrtvih.

Osebno srečanje z vstalim Gospodom je povsem spremenilo njihovo življenje: »On se nam je prikazal in mi smo z njim jedli in govorili«.

Ni čudno, da je prvi med apostoli dojel resničnost vstajenja prav apostol Janez, učenec, ki ga je Jezus ljubil. Ljubezen je tista, ki stori, da smo odprti za znamenja in sporočila, ki jih nosi velikonočni praznik.

Gospod je vstal! To je veselo sporočilo današnjega praznika. Želim, da ga zaslišimo, ga sprejmemo in pustimo, da nas prevzame. Potem smo povabljeni, da to sporočilo poneseemo tudi drugim.

Največji problem današnjega časa je, da nimamo kaj sporočati drugim, ker smo notranje prazni, ker nimamo izkustva osebne srečanja z Vstalim.

Praznovanje velike noči je vabilo vsakemu od nas, da iščemo sledi Vstalega Gospoda med nami. To pomeni iskati znamenja upanja, ki so močnejša od pesimizma, s katerim se soočamo vsak dan, močnejša od nasilja, ki je vse prevečkrat prisotno med nami, močnejša od sovraštva, ki nas deli na ene in druge, namesto, da bi iskali to, kar nas povezuje, nam vliva upanje in nam kaže pot v lepši jutri.

Takih pričevalcev upanja je med nami veliko, a na žalost o njih ne govorimo. Prve strani časopisov in poročil polnijo slabe novice, ki se dobro prodajo, kajti z njimi se da ljudi manipulirati, ustrahovati in usmerjati.

Velika noč nam govori, da je logika tega sveta premagana. Ta logika je pripeljala Jezusa na križ in ga položila v grob. Toda sporočilo velikonočnega praznika je, da je ta mučeni in križani človek, Jezus iz Nazareta, premagal logiko sovraštva in smrti in se pojavil med nami, kot Gospod živih in nam kliče, da bo na koncu zmagalo dobro, da bosta zmagali resnica in ljubezen.

Vstali Gospod je z nami na poteh našega življenja, kot znamenje upanja, kot novi človek, ki v naš svet prinaša tisto, kar najbolj potrebujemo, upanje, da bo na koncu slavilo zmago vse kar je dobro!

Vsem vam želim lepo in doživeto praznovanje in potrditev veri: Da Vstali Gospod ostaja z nami vse dni do konca sveta (prim. Mt 28,20). Amen.

msg. Alojzij Cvikl DJ
nadškof metropolit